03/02/2022

3 Φεβρουαρίου: Μνήμη του θεοδόχου Συμεών και της Προφήτιδος Άννης

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 3 Φεβρουαρίου, οι πιστοί τιμούν με ευλάβεια δύο πρωταγωνιστές του ιερού γεγονότος της Υπαπαντής του Κυρίου, που γιορτάσαμε χθες, το Δίκαιο Συμεών και την Προφήτιδα Άννα.

Ο Συμεών κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ, ήταν δίκαιος, ευλαβής και φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα, το οποίο του είχε φανερώσει ότι δεν θα πέθαινε πριν δει το Σωτήρα του κόσμου. Η χαρμόσυνη αυτή πληροφορία τον εμψύχωνε ως τα βαθιά γεράματα, πράγμα που διαπιστώνουμε και εμείς σε δικούς μας ανθρώπους, που περιμένουν το παιδί τους ή κάποιο δικό τους να συναντήσουν.

Ο πρεσβύτης Συμεών, όταν πήρε το Χριστό στην αγκάλη του, ευχαρίστησε το Θεό με τα λόγια που έκτοτε ακούγονται σε κάθε εσπερινό: «Νυν απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα, κατά το ρήμα σου εν ειρήνη, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, ό ητοίμασας κατά πρόσωπον πάντων των λαών. Φως εις αποκάλυψιν εθνών

και δόξαν λαού σου Ισραήλ» (Λουκ. β΄, 29-32).

Κατόπιν ευλόγησε και τον Ιωσήφ και τη Μαριάμ. Απευθυνόμενος στη Θεοτόκο, είπε τα ακόλουθα προφητικά λόγια: «ιδού ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον. Και σού δε αυτής την ψυχήν διελεύσεται ρομφαία, όπως αν αποκαλυφθώσιν εκ πολλών καρδιών διαλογισμοί» (Λουκ. β΄, 34-35).

Πράγματι, ο Χριστός αναδεικνύεται σημείο αντιλεγόμενο και τότε και σήμερα, ένεκα των διαλογισμών των ανθρώπων με τη θετική ή αρνητική στάση τους απέναντι στο θέλημα του Θεού. Ταυτόχρονα με το πάθος και τη θυσία του Χριστού, η Μαριάμ βίωσε το μητρικό πόνο για την όλη λυτρωτική θυσία του Υιού της για χάριν της ανθρωπότητας. Αυτό το μητρικό πόνο ο Συμεών τον παρομοιάζει με τον πόνο που ζει ο άνθρωπος όταν τον διαπερνά μαχαίρι.

Η Προφήτιδα Άννα, που επίσης εορτάζουμε σήμερα, βρισκόταν κι αυτή στο Ναό, και για τους πνευματικούς της αγώνες και την καθαρότητα της ζωής της, το Άγιο Πνεύμα μετέδωσε σ’ αυτήν το προφητικό χάρισμα.

Αξιώθηκε, στην ηλικία των 84 ετών, να υποδεχθεί στο Ναό μαζί με το Δίκαιο Συμεών το θείο Βρέφος. Κατά τη συνάντηση, η Άννα πλησίασε, προσκύνησε το Χριστό και αφού ευχαρίστησε και δοξολόγησε το Θεό, διακήρυξε ότι ήλθε ο Μεσσίας, ο Σωτήρ του κόσμου, προφητεύοντας ότι «αυτό το βρέφος είναι ο Κύριος που στερέωσε τη γη και τον ουρανό. Αυτός είναι ο Χριστός για τον οποίο μιλούσαν οι προφήτες».

Αυτή είναι η πίστη μας η αληθινή που υποδηλώνει το ορθόδοξο φρόνημα, την οποία όσο περισσότερο βιώνουμε με κόπους και θυσίες αποβάλλοντας τον εγωισμό και την υπεροψία, τόσο περισσότερο βρίσκουμε αληθινό νόημα στη ζωή μας και βιώνουμε τον Παράδεισο όχι μόνο ως τόπο και προσδοκία στον μέλλοντα αιώνα, αλλά και βιωματική κατάσταση στον παρόντα καθημερινό βίο.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου